

500ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Κ*

Η Αλεξάνδρα Κ* γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1985. Ζει στην Αθήνα και εργάζεται ως σεναριογράφος, κειμενογράφος στη διαφήμιση και αρθρογράφος σε εφημερίδες και περιοδικά. Γράφει επίσης θεατρικά έργα καθώς και βιβλία για παιδιά. Το «Πώς φιλιούνται οι αχινοί» (εκδ. Πατάκη, 2017) είναι το πρώτο της μυθιστόρημα. Το έργο της «Επαναστατικές μέθοδοι για τον καθαρισμό της πισίνας σας» ανεβαίνει από το Εθνικό Θέατρο την άνοιξη του '18.

Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;

Από πάνω προς τα κάτω: «Το τέλος της ιστορίας», Lydia Davis. «Μυστικά του συρταριού», Κατερίνα Σχινά. «Ξενοδοχείο Ιριç», Yoko Ogawa. «Σκέψεις για το πρόβλημα του έρωτα», Lou Andreas-Salome. «Δόκτωρ Φάουστους», Τόμας Μαν. «Τα Σονέτα», Σαιξιπόρ (μτφρ. Λένιας Ζαφειροπούλου).

Ποιος ήρωας/πρωίδα λογοτεχνίας θα θέλατε να είστε και γιατί;

Στην εφοβεία είχα πάθει μια ταύτιση με τη Μαντάμ Μποβαρί, Κύριος οίδε γιατί. Πια είμαι καλά ως έχω, δεν μου λείπουν οι συγκινήσεις. Εξου και συμπαθώ πολύ τη Δεσποινίδα Ελζέ του Σνίτσλερ.

Διοργανώνετε ένα δείπνο. Ποιους συγγραφείς καλείτε, ζώντες και τεθνεώτες;

Τον Ανδρέα Εμπειρίκο και τη Μάτη Χατζηλαζάρου. Μετά το δείπνο παιζούμε μπουκάλα.

Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο που μάθατε πρόσφατα χάρη στην ανάγνωση ενός βιβλίου;

Πώς επέδρασε η πανούκλα στη φλωρεντινή κοινωνία του 14ου αιώνα (Δεκαήμερο, Βοκκάκιος). Όλη η αγριότητα της ανθρώπινης φύσης. Αυτά που υποψιάζεσαι αλλά δεν θέλεις να ξέρεις.

Ποιο κλασικό βιβλίο διαβάσατε πρόσφατα για πρώτη φορά;

Την «Εξομολόγηση ενός γιου του αιώνα» του Μισέ.

Και ποιο είναι το βιβλίο που έχετε διαβάσει τις περισσότερες φορές;

Επιστρέψω συχνά στον «Έρωτόκριτο», την «Πάπισσα Ιωάννα» και την «Οκτάνα». Αυτές οι χρήσεις της γλώσσας έχουν μια πολύ περίεργη επίδραση πάνω μου, σαν ψυχοτρόπα. Μαστουρώνω κανονικά.

Θα μας πείτε με δυο λόγια πώς, τελικώς, φιλιούνται οι αχινοί;

Ρουφάνε τα αγκάθια τους προς τα μέσα για να μην τρυπήσουν τους άλλους αχινούς και τελικώς αυτοσφραγάζονται. Οπότε δεν προλαβαίνουν να φιληθούν, ο τίτλος είναι παραπειστικός.

Ενα καλοκαιρινό βιβλίο καταμεστή του χειμώνα;

Δεν θα το έλεγα καλοκαιρινό - πρωσπικά θα δυσκολευόμουν να το διαβάσω υπό συνθήκες θερινού σκορπισμάτος. Οι ήρωές του θα έλεγαν πως είναι «της δυσαρέσκειάς τους ο χειμώνας» καταμεστής ενός αθηναϊκού καλοκαιριού.

Εχετε Facebook, Twitter κτλ.; Εάν ναι, εμποδίζουν ή εμπλουτίζουν το γράψιμο και το διάβασμα;

Εχω μόνο facebook και είμαι αρκετά ενεργή. Δεν το ανοίγω ποτέ όταν γράφω αλλά, ναι, μου τρώει χρόνο από το διάβασμα. Απ' την άλλη, τυχαίνει συχνά να διαβάσω εξαιρετικά κείμενα που δεν θα τα ανακάλυπτα διαφορετικά. Χθες έπεσα σε ένα παλιό διήγημα του Φόερ κι είμαι ακόμα εκεί μέσα.

